

område samt bestemmelserne i Bruxelles I-forordningen og gennemførelsesforanstaltningerne hertil, der udgør en del af parallelaftalen, gælder her i landet, jf. de foreslåede bilag 1-4 til loven. Disse regler erstatter mellem Danmark og de øvrige EU-medlemsstater de gældende regler i EF-domskonventionen. EF-domskonventionsloven vil dog fortsat gælde for sager, som ikke er omfattet af parallelaftalens overgangsregler, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 14.

Svarende til, hvad der i dag gælder efter EF-domskonventionsloven, skal Bruxelles I-forordningens regler om retternes kompetence (værneting) inden for forordningens anvendelsesområde således anvendes i stedet for retsplejelovens værnetingsregler. Tilsvarende skal spørgsmålet om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser mv. fra andre EU-medlemsstater behandles efter reglerne i forordningen (inden for dens anvendelsesområde). Bestemmelserne i Bruxelles I-forordningen er nærmere beskrevet i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.

Parallelaftalens artikel 6, stk. 1, indebærer, at EF-traktatens almindelige bestemmelser om præjudicielle søgsmål finder anvendelse på parallelaftalens område, jf. EF-traktatens artikel 68, stk. 1. Hvis et spørgsmål om gyldigheden eller fortolkningen af parallelaftalen, herunder bestemmelserne i Bruxelles I-forordningen mv., som udgør en del af parallelaftalen, rejses under en retssag ved en dansk domstol, hvis afgørelser ikke kan appelleres, skal domstolen – hvis den skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger dom – således anmode EF-Domstolen om at afgøre spørgsmålet. Dette svarer til, at danske domstole på en række andre områder, hvor der kan opstå EU-retlige spørgsmål, efter reglerne i EF-traktaten i visse tilfælde kan eller skal forelægge præjudicielle spørgsmål for EF-Domstolen, hvis afgørelse af de forelagte EU-retlige spørgsmål herefter skal lægges til grund under den danske domstols afgørelse af den sag, der gav anledning til det præjudicielle spørgsmål (EF-traktatens artikel 234).

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5.

Til kapitel 2

Til § 2

Den foreslåede bestemmelse fastsætter regler om eksekvaturproceduren, dvs. fremgangsmåden ved anmodninger om, at en udenlandsk retsafgørelse erklæres eksigibel i Danmark. Bestemmelsen supplerer reglerne, der er fastsat i parallelaftalen og Bruxelles I-for-

ordningen om f.eks., hvilken ret der er kompetent, og om udformningen af anmodningen.

Den foreslåede fremgangsmåde svarer i vidt omfang til fremgangsmåden efter EF-domskonventionsloven. Når retsafgørelsen er erklæret eksigibel, vil den kunne fuldbyrdes her i landet efter de regler, der gælder for fuldbyrdelse af danske afgørelser med de nødvendige ændringer, jf. lovforslagets § 4 og bemærkningerne hertil. Bruxelles I-forordningen regulerer som EF-domskonventionen alene eksekvaturproceduren, mens reglerne om den efterfølgende tvangsfuldbyrdelse er overladt til medlemsstaterne, hvilket for Danmarks vedkommende navnlig vil sige retsplejelovens regler herom.

Af parallelaftalens artikel 2, stk. 2, litra h, jf. forordningens bilag II, fremgår, at anmodning om eksekvatur for Danmarks vedkommende skal indgives til byretten. Det foreslås i stk. 1, at anmodning indgives til fogedretten svarende til ordningen efter EF-domskonventionsloven. Af forordningens artikel 39 fremgår, at den stedlige kompetence afgøres efter den parts bopæl, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, eller efter fuldbyrdesstedet.

Ved EF-domskonventionsloven, der gennemfører EF-domskonventionen i dansk ret, skelnes der ikke som i forordningen udtrykkeligt mellem en anmodning om eksigibilitet og en anmodning om fuldbyrdelse. Principielt er der imidlertid tale om to afgørelser, idet fogedretten først skal tage stilling til, om sagen kan fuldbyrdes, inden fogedretten kan skride til selve fuldbyrdelsen. Endvidere er en anmodning om eksekvatur ikke belagt med retsafgift, mens der opkræves retsafgift af en anmodning om fuldbyrdelse efter de almindelige regler i retsafgiftslovens kapitel 3 om afgifter for foged- og auktionsforretninger, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 11.

Med henblik på at sikre en fortsat enkel procedure for indgivelse af en anmodning om eksekvatur og om fuldbyrdelse foreslås det i stk. 2, at der samtidig med anmodning om eksekvatur kan indgives anmodning om efterfølgende tvangsfuldbyrdelse efter retsplejelovens regler. Dette svarer i realiteten til, hvad der gælder efter EF-domskonventionsloven. En anmodning om fuldbyrdelse vil skulle opfylde de almindelige regler i retsplejelovens § 488 om indgivelse af begæringer til fogedretten. Når fogedretten har truffet kendelse om eksekvatur, iværksættes fuldbyrdelsessagen.

Da der ikke i dansk ret er regler for valg af »procesuel bopæl«, skal den, der fremsætter en anmodning om eksekvatur, efter forordningens artikel 40, stk. 2, udpege en procesfuldmægtig, hvortil meddelelser vedrørende sagen kan sendes. Det er ikke et krav, at